

Udskriftsdato: 2. januar 2026

VEJ nr 9256 af 30/04/2024 (Gældende)

Vejledning til bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 20/04050

Vejledning til bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed

Indledning

I bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed er der fastsat regler om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed. I denne vejledning beskrives anvendelsen af reglerne, og reglerne uddybes med nærmere retningslinjer.

Til kapitel 1

Betingelser for tilskud

Til § 1

Selvstændigt erhvervsdrivende kan få støtte i form af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i deres selvstændige virksomhed/virksomheder, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den/de selvstændige virksomhed/virksomheder. Den selvstændigt erhvervsdrivende skal endvidere opfylde de øvrige betingelser for at få tilkendt tilskud efter § 126, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Virksomheden skal bl.a. drives som hovedbeskæftigelse her i landet både ved tilkendelse af tilskud og i hele tilskudsperioden. Se også vejledningen til § 6.

Til stk. 1, nr. 1:

Vurderingen af, om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat, hviler på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog skal arbejdsevnen alene være nedsat i forhold til arbejdet i den/de selvstændige virksomhed/virksomheder og ikke i forhold til ethvert erhverv. Betingelsen for at blive visiteret til støtte i form af tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende med en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne er dermed lempeligere end kravene til visitation til et fleksjob som lønmodtager. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende driver flere virksomheder, skal vurderingen af arbejdsevnen ske i forhold til alle virksomhederne, således at arbejdsevnen skal vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog forinden den varige og væsentlige nedsættelse af arbejdsevnen.

Til stk. 1, nr. 2:

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal udnytte sin arbejdsevne i virksomheden/virksomhederne fuldt ud. Konstaterer kommunen, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, skal kommunen vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Dette skal sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende driver en eller flere virksomheder, skal den pågældende udnytte sin arbejdsevne fuldt ud i forhold til alle virksomhederne

Kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang.

Til stk. 1, nr. 3:

Det er en forudsætning for at kunne modtage tilskud, at virksomheden drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Dette krav gælder for hele tilskudsperioden. Det er således ikke muligt at drive virksomheden i udlandet i hele eller dele af tilskudsperioden.

Til stk. 1, nr. 4:

Kravet om, at den selvstændigt erhvervsdrivende skal være under folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension, har den konsekvens, at kommunen skal undersøge, hvorvidt personen modtager tidlig pension eller har nået folkepensionsalderen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at man ikke skal kunne modtage to forskellige offentlige forsørgelses-ydelser samtidigt.

Til stk. 1, nr. 5:

Forud for den første tilkendelse af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i selvstændig virksomhed er det en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, jf. dog vejledningen til *stk. 2*.

Ved vurderingen af, om en person har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen, kan der bl.a. lægges vægt på omsætning, åbningstid, kundekontakt og opgaver udført i virksomheden fx via en ordrebog.

Åbningstid i virksomheden kan ikke stå alene, fx hvis en frisør har haft åbent 35 timer om ugen inden for 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, men frisøren alene har haft 3 kunder i perioden. I denne situation vil pågældende ikke kunne anses for at have arbejdet i virksomheden i mindst 30 timer.

Arbejdskravet skal kun være opfyldt ved første tilkendelse af tilskud. Det er dog en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende driver virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele perioden med tilskud.

Selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud efter denne bekendtgørelse, og som omdanner virksomheden til fx et anpartsselskab, anses ikke for at have etableret en ny virksomhed, hvis virksomheden i øvrigt fortsætter i uændret form.

Til stk. 1, nr. 6:

Det er ikke muligt at få tilkendt tilskud, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende modtager en af følgende ydelser:

- Førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- Tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension.
- Støtte til selvstændig virksomhed i medfør af § 73 j i lov om aktiv socialpolitik.
- Delpension efter lov om delpension, efterløn efter kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller fleksydelse efter lov om fleksydelse.

Baggrunden for, at selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager en af disse ydelser, ikke samtidigt kan modtage tilskud, er, at de derved ville modtage dobbeltforsørgelse.

Til stk. 2:

Kravet om, at den selvstændigt erhvervsdrivende forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, jf. stk. 1, nr. 5, kan fraviges i op til 2 år, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget en af følgende ydelser:

- ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, jf. kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik,
- sygedagpenge, jf. lov om sygedagpenge,
- barselsdagpenge, jf. barselsloven og
- tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag, jf. serviceloven samt barnets lov.

Der vil også kunne ske en forlængelse af perioden, hvis den selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed drives i selskabsform og den selvstændige erhvervsdrivende modtager løn fra virksomheden og virksomheden modtager refusion i de tilfælde, hvor der udbetales løn under sygdom. Dette kan fx være, hvis pågældende er den eneste ansatte i en virksomhed, der drives som et ApS og den pågældende ejer denne virksomhed 100 pct.

Fravigelsen sker ved en udvidelse af perioden på de 24 måneder.

Det kan fx være relevant i de tilfælde, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende pga. pludseligt opstået sygdom ikke har kunnet arbejde fuldtid i virksomheden forud for tilkendelsen. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende fx har modtaget sygedagpenge i 6 måneder, udvides perioden på de 24 måneder med 6 måneder, således at kravet om, at personen har drevet den selvstændige virksomhed i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder, skal undersøges inden for en periode på 30 måneder.

Det gælder dog fortsat, at der skal have være tale om en reelt drevet virksomhed, der har udgjort den selvstændigt erhvervsdrivendes hovedbeskæftigelse.

Definition af selvstændigt erhvervsdrivende

Til § 2

Til stk. 1:

Ved vurderingen af, om en person er selvstændigt erhvervsdrivende, anvendes reglerne i stk. 2-9, jf. dog § 3.

Til stk. 2:

Det er et krav, at den selvstændige virksomhed drives ved beskæftigelse for egen eller ægtefællens regning og risiko og med det formål at opnå økonomisk udbytte.

Som udgangspunkt vil aktiviteter, der skattemæssigt anses for at være selvstændig erhvervsvirksomhed, være omfattet af denne bekendtgørelse.

Der vil *altid* være tale om selvstændig virksomhed, hvis personen

- har ansat arbejdskraft, jf. nr. 1,
- har overført beløb til beskatning som medarbejdende ægtefælle, jf. nr. 2,
- har foretaget varelagernedskrivninger, jf. nr. 3,

- har foretaget skattemæssige fradrag for driftsudgifter og afskrivning på driftsmidler efter gældende regler for selvstændige erhvervsdrivende, jf. nr. 4,
- er omfattet af en kollektiv overenskomst som arbejdsgiver eller er medlem af en arbejdsgiverorganisation, jf. nr. 5, eller
- er omfattet af mindst to af forholdene i § 2, stk. 3 i bekendtgørelsen, jf. nr. 6.

Til stk. 2, nr. 1:

En person, der har ansat arbejdskraft, vil altid blive anset for at drive selvstændig virksomhed, da det må anses for uforeneligt med status som lønmodtager at være arbejdsgiver. Dette hænger sammen med den arbejdsretlige grundsætning om, at en lønmodtager normalt ikke kan opfylde sin del af ansættelsesaftalen ved substitution, men at arbejdet skal udføres personligt. Det vil som regel fremgå af regnskaber, bilag og lignende, om der er udbetalt løn til ansatte eller der er udbetalt vederlag til fremmed arbejdskraft.

Til stk. 2, nr. 2:

Ved at overføre beløb til medarbejdende ægtefælle tilkendegives, at den pågældende også selv deltager i driften af virksomheden. Begge ægtefæller vil derfor blive anset for at drive selvstændig virksomhed.

Til stk. 2, nr. 3:

Da der kun tillades skattemæssige varelager nedskrivninger i selvstændige virksomheder, vil en person, der foretager sådanne nedskrivninger, altid blive anset for at drive selvstændig virksomhed.

Til stk. 2, nr. 4:

Det må endvidere anses for uforeneligt med status som lønmodtager, at en person foretager og får godkendt fradrag for driftsudgifter og afskrivninger på driftsmidler i den »personlige indkomst« efter de særlige regler for selvstændige erhvervsdrivende. Bemærk i den forbindelse, at lønmodtagerudgifter kun kan fradrages i den »skattepligtige indkomst«. Fradragsmulighederne kommer bl.a. til udtryk på årsopgørelsen.

Til stk. 2, nr. 5:

Arbejdsgiversiden i en kollektiv overenskomst eller et medlem af en arbejdsgiverorganisation kan ikke tillige opnå status som lønmodtager.

Til stk. 2, nr. 6:

I nævnte tilfælde vil det selvstændige element være så fremtrædende, at den pågældende altid skal anses for at drive selvstændig virksomhed.

Til stk. 3:

Beskæftigelsen vil *som udgangspunkt* blive anset for selvstændig virksomhed, hvis pågældende eller virksomheden

- er momsregistreret, eller ydelsen faktureres med tillæg af moms, jf. nr. 1,
- skattemæssigt angiver over-/underskud af selvstændig virksomhed, jf. nr. 2,
- på selvangivelsen for et givet indkomstår har tilkendegivet, at indkomsten ønskes beskattet efter virksomhedsskatteloven, jf. nr. 3, eller

– er deltager i et interessentskab, jf. nr. 4.

Stk. 3 er en formodnings- eller bevisbyrderegel, således at personen vil blive anset for at drive selvstændig virksomhed, medmindre pågældende dokumenterer at være lønmodtager. Denne bevisbyrde vil ikke kunne løftes i det i stk. 2, nr. 6, nævnte tilfælde.

Til stk. 3, nr. 1:

Momsregistrering er normalt et sikkert tegn på drift af selvstændig virksomhed. Når momsregistrering alligevel ikke er nævnt i stk. 2, er det fordi, at der i visse lønmodtagerforhold er registreringspligt, ligesom der er visse muligheder for frivillig registrering.

Til stk. 3, nr. 2:

Det er karakteristisk for drift af selvstændig virksomhed, at indkomsten afhænger af et eventuelt overskud.

Skattepligtig indkomst, hvori der hverken skal indeholdes A-skat eller udbytteskat, benævnes B-indkomst. Afgrænsningen af A-indkomst over for B-indkomst følger de retningslinjer, som er afgørende for, om en arbejdstager kan opnå lønmodtagerfradrag, jf. også vejledningen til stk. 2, om øvrige momenter for selvstændig virksomhed. Sondringen kan således ikke tillægges betydning i denne bekendtgørelse.

Til stk. 3, nr. 3:

Kun selvstændige erhvervsdrivende kan anvende virksomhedsskatteloven, og det er herved antaget, at selvstændighedsbegrebet afgrænses på samme måde som i de øvrige skattelove.

Virksomhedsskatteloven bidrager derfor ikke til en nærmere begrebsbestemmelse, men der vil imidlertid under hensyn til formålene med loven være en formodning for, at en person, der et år vælger at lade sig omfatte af virksomhedsskatteordningen, vil blive anset for selvstændig erhvervsdrivende.

Til stk. 3, nr. 4:

Der henvises til afsnittet om økonomiske driftsfællesskaber i vejledningen til stk. 2.

Til stk. 4:

I andre tilfælde skal kommunen fortage en konkret vurdering efter stk. 2. Det betyder bl.a., at der skal tages stilling til, om den selvstændige virksomhed drives ved beskæftigelse for egen eller ægtefællens regning og risiko og med det formål at opnå økonomisk udbytte.

I stk. 2-3 ovenfor er nævnt de ydre kendetegn, der er egnede til umiddelbart at afgøre, om betingelserne i stk. 1 om regning, risiko og økonomisk udbytte kan antages at være opfyldt.

I øvrige tilfælde vil det ofte være således, at visse sider af forholdet mellem hvervgiver og hvervtager taler for at anse beskæftigelsen for lønarbejde, mens andre sider taler for, at der foreligger selvstændig virksomhed. Afgørelsen må her bero på en samlet, konkret vurdering af, om beskæftigelsen nærmest kan henføres under den generelle definition i stk. 2. Der henvises til vejledningen til stk. 2, hvori der også er nævnt en række momenter, som i øvrigt taler for at anse beskæftigelsen for selvstændig virksomhed. Se endvidere Ankestyrelsens principafgørelse 35-19, hvor der gennemgås en række elementer, som kan være med til at fastlægge, om en person skal anses som lønmodtager eller som selvstændig erhvervsdrivende.

Til stk. 5:

Beskæftigelse i et selskab, hvor pågældende har *afgørende indflydelse*, jf. stk. 6, 8 og 9, anses for selvstændig virksomhed.

Reglerne i stk. 5-9 omfatter principielt alle erhvervsdrivende selskaber med en formue (kapital), der er udskilt til opnåelse af et bestemt formål. Langt de fleste selskaber er dog organiseret i en lovreguleret form enten som et aktieselskab (A/S) eller som et anpartsselskab (ApS). Som andre typer af selskaber kan nævnes andelsselskaber (a.m.b.a.) og kommanditselskaber (K/S).

Et interessentskab (I/S) hviler derimod alene på en aftale mellem to eller flere personer om at drive virksomhed sammen. Denne driftsform er derfor ikke omfattet af stk. 5, men af stk. 2.

En person, der er kapitalindehaver i et selskab, hvori pågældende selv er beskæftiget, vil kunne være ansat på helt almindelige lønmodtagervilkår i selskabet.

I stk. 6 og 7 opstilles regler for en persons identifikation med et selskab, for ægtefællers identifikation med hinanden og for ægtefællernes identifikation med deres nærmeste familie.

Reglerne skal lede hen til fastlæggelsen af, hvornår personen har en sådan afgørende indflydelse i det hvervgivende selskab, at beskæftigelsen i relation til bekendtgørelsen - uanset den formelle status som lønmodtager - skal anses for selvstændig virksomhed.

Det er en forudsætning for anvendelsen af disse regler, at personen er beskæftiget i selskabet. Det forhold, at personen alene er kapitalindehaver i et selskab, medfører ikke, at pågældende betragtes som selvstændig erhvervsdrivende.

Til stk. 6:

Begrebet *afgørende indflydelse* foreligger efter bekendtgørelsen, hvis den pågældende alene eller sammen med dennes ægtefælle eller nærmeste familie er indehaver af:

- mindst 50 % af selskabskapitalen, jf. nr. 1,
- mindst 50 % af selskabskapitalens stemmeværdi, jf. nr. 2,
- en bestemmende andel af selskabets kapital, jf. nr. 3,
- en bestemmende andel af stemmerne i selskabet, jf. nr. 4, eller
- mindst 10 % af selskabskapitalen eller 10 % af selskabskapitalens stemmeværdi, og pågældende tillige er medlem af selskabets bestyrelse eller direktion, jf. nr. 5.

»Matematisk majoritet«, nr. 1 og 2

– Ved vurderingen af, om personen har afgørende indflydelse på et selskab, tages i nr. 1 og nr. 2 hensyn til den »matematiske majoritet«, dvs. kapitalindehaversens nominelle værdi eller stemmeværdi. Selskabets vedtægter skal ifølge aktie- og anpartsselskabslovene indeholde bestemmelser om kapitalindehavernes stemmeret.

– Anpartsselskaber er frit stillet med hensyn til udstedelse af stemmeløse anparter og anparter med vægтет stemmeret.

– Derimod skal enhver aktie, tegnet efter den 1. januar 1974, have stemmeret. Det gælder som udgangspunkt, at alle aktier har lige ret i selskabet, og at aktionærernes indflydelse er proportional med størrelsen af deres aktiebesiddelse. Der er dog en begrænset mulighed for at vægte aktiernes stemmeret. Endvidere

kan der i vedtægterne træffes bestemmelse om begrænsning eller vægtning af den enkelte aktionærs stemmeret.

– Efter nr. 1 og nr. 2 skal en person anses for selvstændig erhvervsdrivende, hvis selskabskapitalen eller dennes stemmевærdi er koncentreret som følger:

I.

- a. Personen har selv mindst 50 %
- b. Personen har sammen med sin ægtefælle mindst 50 %
- c. Personen har sammen med sin ægtefælle og en eller flere fra den »nærmeste familie« mindst 50 %
- d. Personen har sammen med en eller flere fra den »nærmeste familie« mindst 50 %.

II.

- a. Personens ægtefælle har mindst 50 %
- b. Personens ægtefælle har sammen med en eller flere fra den »nærmeste familie« mindst 50 %.

»Praktisk majoritet«, nr. 3, 4 og 5

– En kapitalindehaver, der repræsenterer mindst 50 % af stemmerne i et selskab, er sikret afgørende indflydelse på alle beslutninger, der kræver simpelt flertal, idet der ikke vil kunne vedtages sådanne beslutninger uden om pågældendes stemmer. Ved beregningen af flertallet tages imidlertid kun hensyn til de afgivne stemmer, og i mange selskaber tager langtfra alle kapitalindehavere personligt eller ved fuldmægtig del i generalforsamlingerne.

– Dertil kommer, at det normalt vil være svært at samle et stort antal kapitalindehavere til en enig og indflydelsesrig »opposition«.

– Det kan dog være vanskeligt at udmønte en sådan afgørende indflydelse på en procentdel, der er mindre end 50 %, da det fx vil være lige så afgørende til hvem og hvorledes, den resterende kapital er fordelt.

– Afgørende indflydelse antages dog under alle omstændigheder at ligge hos indehaveren af den bestemmende andel af kapitalen eller stemmerne i et selskab, jf. bestemmelserne i nr. 3 og 4. Bestemmelserne får som nævnt kun særskilt betydning i de tilfælde, hvor den bestemmende andel repræsenterer mindre end 50 %.

– Endvidere tillægges i nr. 5 den person afgørende indflydelse, som ud over en betydelig procentdel – 10 % – tillige indtager plads i selskabets bestyrelse eller direktion, selv om personen ikke er indehaver af hovedkapitalen eller stemmeflertallet. Der vil dog her ofte være tale om en person, der også falder ind under bestemmelserne i nr. 3 og 4.

– Bestemmelserne i nr. 3-5 retter sig typisk mod større selskaber, hvor kapitalen med varierende beløb er fordelt på adskillige indehavere. Medarbejderne kan vælge mindst 2 medlemmer af bestyrelsen i aktie- eller anpartsselskaber, der beskæftiger 50 eller flere arbejdstagere. Bestemmelsen i nr. 5 tager ikke umiddelbart sigte på sådanne medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer.

Det betyder, at hvis et selskab er ejet og bliver drevet af et forældrepar og deres børn, så vil alle være at betragte som selvstændige erhvervsdrivende, hvis familien har afgørende indflydelse. Hvis en af børnene arbejder og har ejerandele i selskabet og har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne, skal

pågældende således opfylde betingelserne for at få tilbud om støtte i form af tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende med en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne, jf. § 126, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og § 1 i bekendtgørelsen.

Det samme vil som udgangspunkt gælde for en ægtefælle, der arbejder i den anden ægtefælles selskab, hvis pågældendes ægtefælle har afgørende indflydelse over selskabet, eller ægtefællen sammen med børnene har afgørende indflydelse, jf. dog vejledningen til § 3 i bekendtgørelsen.

Se også vejledningen til *stk. 8 og 9*.

Til stk. 7:

Som "nærmeste familie" anses pågældendes eller ægtefællens børn, børnebørn, forældre, bedsteforældre og søskende.

Den personkreds benævnt som »nærmeste familie«, hvis kapital i selskabet medregnes ved procentopgørelserne i stk. 6, omfatter herefter:

- a. Personens ægtefælle
- b. Personens børn (herunder adoptivbørn)
- c. Personens børnebørn
- d. Personens forældre
- e. Personens bedsteforældre
- f. Personens søskende
- g. Ægtefællens særbørn og -børnebørn
- h. Ægtefællens forældre
- i. Ægtefællens bedsteforældre
- j. Ægtefællens søskende.

Bestyrelsen i et anpartsselskab har efter lov om anpartsselskaber pligt til at oprette en fortegnelse over anpartshavere med angivelse af navn, bopæl og kapitalindehaversens størrelse. Fortegnelsen over anpartshaverne skal være tilgængelig på selskabets kontor for enhver anpartshaver og for offentlige myndigheder.

Ved begge selskabsformer skal der endvidere føres en særlig fortegnelse over de anparts- eller aktiehave-re, som har anparter eller aktier, som er tillagt mindst 10 % af selskabskapitalen, dog mindst 100.000 kr. Udskrift af denne særlige fortegnelse kan ved skriftlig henvendelse rekvireres af enhver, der måtte være interesseret heri.

Det betyder, at hvis et selskab bliver drevet af et forældrepar og deres børn, så vil alle være at betragtet som selvstændige erhvervsdrivende, hvis familien har afgørende indflydelse, jf. vejledningen til stk. 6.

Til stk. 8:

Selvom en person ikke er omfattet af stk. 6, kan personen alligevel anses for at have *afgørende indflydelse* på selskabet, hvis selskabskapitalen i det væsentlige er ligeligt fordelt mellem højst 10 kapitalindehavere, og der foreligger et personligt, driftsmæssigt samvirke mellem disse. Tilsvarende gælder ved mere end

10 kapitalindehavere, hvis selskabet udgør en sammenslutning af erhvervsdrivende, som viderefører deres hidtidige virksomheder.

Til stk. 9:

Stk. 5-8 finder tilsvarende anvendelse i det tilfælde, hvor pågældende eller dennes ægtefælle er indehaver af kapital i et eller flere selskaber, som dominerer det selskab, hvor pågældende er beskæftiget.

En virksomhed, der i henseende til ejerforhold, ledelse og drift naturligt karakteriseres som en virksomhed, kan ofte være organiseret som en flerhed af selskaber.

Sådanne selskabskonstruktioner kan opbygges ved, at en enkelt person eller et moderselskab helt ejer det nytilkomne selskab. Bestemmelserne i stk. 5-8 vil i så fald uden videre kunne finde anvendelse.

Tilsvarende gælder, hvis det nytilkomne selskab ejes af en hovedaktionær sammen med andre virksomheder eller enkeltpersoner som minoritetsaktionærer.

Der kan derimod blive tale om en vanskeligere og mere konkret vurdering i de situationer, hvor et selskab ejes med væsentlige dele af et eller flere andre selskaber, hvori personen har afgørende indflydelse efter stk. 5-8.

Se Ankestyrelsens principmeddelelse 85-19 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne - beregning af tilskud - flere anpartsselskaber selvstændig bibeskæftigelse, hvor følgende bl.a. fastslås:

Kommunen kan bevillige tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Efter den 1. januar 2013 beregner kommunen tilskuddet på baggrund af gennemsnittet af indtægten i de to bedste regnskabsår, der er afsluttet inden tilkendelsen af tilskuddet og inden for de seneste tre år.

Har virksomheden været drevet som aktie- eller anpartsselskab, sker beregningen af årsindtægten på grundlag af selskabets skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster.

Tilskudsmodtageren og den eventuelle ægtefælles andel af selskabets regulerede overskud/underskud tillægges arbejdsbetingede ydelser, der er modtaget fra selskabet.

Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med en flerhed af selskaber

Når kommunen giver støtte til en selvstændigt erhvervsdrivende med flere selskaber, skal kommunen konkret vurdere, om tilskuddet skal beregnes på baggrund af indtægten i de samlede selskaber eller i dele af selskaberne. Vurderingen afhænger af, i hvilket omfang det arbejde, der gives støtte til, omfatter flere eller alle selskaber.

Det betyder, at kommunen skal foretage en konkret vurdering af, hvad det arbejde, som borgeren får støtte til, indebærer, og hvor mange af selskabernes opgaver, det berører.

Kommunen kan yde tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med en flerhed af selskaber, når der er driftsmæssigt sammenhæng mellem selskaberne. Afgrænsningen heraf skal foretages på samme måde som på arbejdsledighedsforsikringsområdet.

Ansættelse i en eller begge ægtefællers virksomhed

Til § 3

Til stk. 1:

En person anses for at drive selvstændig virksomhed, hvis pågældende deltager i driften af den ene ægtefælles eller begge ægtefællers personligt ejede virksomhed eller i et selskab, hvor ægtefællerne har bestemmende indflydelse, jf. § 2.

Dette gælder dog ikke, hvis personen opfylder følgende betingelser og dermed kan ansættes i fleksjob med fleksløntilskud efter reglerne i kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats:

- 1) Personen skal være visiteret til fleksjob efter reglerne om fleksjob til lønmodtagere i kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 2) Der skal være indgået en lønftale mellem ægtefællerne, som tillægges skattemæssig virkning, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, eller en løn- og ansættelsesaftale med selskabet.
- 3) Personen må ikke selv eje en del af selskabet, hvis personen tilsammen med sin ægtefælle har bestemmende indflydelse.
- 4) Begge ægtefæller skal deltage i driften af den ene eller begge ægtefællers erhvervsvirksomhed.

Til stk. 1, nr. 1:

Personen skal være visiteret til fleksjob som lønmodtager efter §§ 116 og 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Personen vil således have en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til ethvert erhverv og ikke alene i forhold til den virksomhed, som den pågældende ejer eller har bestemmende indflydelse på sammen med sin ægtefælle.

Til stk. 1, nr. 2:

En medarbejdende ægtefælle kan ansættes som lønmodtager i et fleksjob i den enes eller begge ægtefællers erhvervsvirksomhed, hvis der i medfør af kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, er indgået en lønftale mellem de to ægtefæller, og lønftalen tillægges skattemæssig virkning. Kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, omfatter alene lønftaler mellem ægtefæller i personligt ejede virksomheder. Virksomheder, som drives i selskabsform, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Hvis ægtefællens virksomhed drives i selskabsform, skal der indgås en løn- og ansættelsesaftale med selskabet.

Til stk. 1, nr. 3:

Den person, som ansættes i en ægtefælles selskab må ikke selv eje en andel af selskabet, hvis personen sammen med sin ægtefælle har afgørende indflydelse på selskabets drift, jf. vejledningen til § 2, stk. 5-8.

Til stk. 1, nr. 4:

Det er et krav, at begge ægtefæller deltager i driften af virksomheden. I forhold til personligt ejede selskaber medfører kildeskattelovens § 25 A, stk. 1 og 7, at det fastlægges, hvilken ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden og dermed kan indgå en lønftale med den ægtefælle, som ikke i overvejende grad driver virksomheden.

For at sidestille virksomheder, der drives i selskabsform, med virksomheder, der er personligt ejede, stilles der i forhold til begge virksomhedsformer krav om, at begge ægtefæller skal deltage i driften af virksomheden. Det at eje en virksomhed, helt eller delvist, anses ikke i sig selv for drift af selvstændig virksomhed. Dette indebærer, at begge ægtefæller skal være aktive i driften af virksomheden og udføre opgaver i virksomheden.

Vurderingen af, om begge ægtefæller deltager i driften af et selskab, skal fortolkes på samme måde som ved personligt ejede virksomheder.

Når det skal fastlægges, om begge ægtefæller deltager aktivt i driften af virksomheden, er det deres personlige arbejde i virksomheden, som skal vurderes.

Deltagelse i virksomheden kan fx bestå af administrative opgaver, herunder opgaver som indkøb mv. og kan også bestå af udførelse af egentlig virksomhed, fx betjening af kunder, reparation eller behandling mv.

Da en ansat i fleksjob har en nedsat arbejdsevne og derfor, som udgangspunkt kun kan arbejde i et begrænset omfang, må det forudsættes, at den anden ægtefælle, herunder ejeren af et selskab, som minimum deltager på samme timetal som den fleksjobansatte. Der skal således være tale om, at begge ægtefæller yder en egentlig indsats i forbindelse med driften af virksomheden.

Efter skattemyndighedernes fortolkning af kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, er bestemmelsen om lønaftale at betragte som en statusregel, hvor den ægtefælle, der deltager i driften af virksomheden, behandles som lønmodtager, og den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden, betragtes som arbejdsgiver med arbejdsgiverpligter i henhold til kildeskatteloven.

Virksomhedens resultat beskattes hos den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 1. Dette må afgøres ud fra en konkret vurdering af arbejdsindsats, kompetence, uddannelse, ledelsesfunktioner osv. Som oftest vil denne ægtefælle arbejde mere i virksomheden end den ægtefælle, der ikke i overvejende grad driver virksomheden. Det er dog ikke et krav, at den ægtefælle, som anses for at drive virksomheden, arbejder mest i virksomheden. Det fremgår af oplysningerne hos skattemyndighederne, hvem af ægtefællerne som virksomhedens resultat beskattes hos.

Det kan i denne forbindelse lægges til grund, at der altid er et vist minimum af personligt arbejde forbundet med en virksomhed, der afspejles gennem tilstedeværelsen af en række kendetegn, herunder om:

- 1) ægtefællerne anvender egne eller lejede driftsmidler,
- 2) virksomheden drives fra egne eller lejede lokaler,
- 3) ægtefællerne selv afholder udgifterne eller selv leverer materialerne til arbejdets udførelse,
- 4) det ved annoncering, skiltning eller lignende tilkendegives, at den pågældende er fagkyndig og påtager sig at udføre arbejde af en nærmere bestemt art.

Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om virksomheden drives aktivt, skal den selvstændigt erhvervsdrivende endvidere give andre oplysninger fx regnskaber, så kommunen kan vurdere, om der reelt drives en virksomhed, hvor den fleksjobansatte reelt udfører arbejde for virksomheden.

Etablering af fleksjob i en ægtefælles virksomhed

I forbindelse med etablering af et fleksjob i en ægtefælles virksomhed skal jobcenteret:

- 1) Foretage en vurdering af den fleksjobvisiteredes arbejdsevne i forhold til det konkrete job, herunder de konkrete skånebehov.
- 2) Godkende, at ansættelsen sker som et fleksjob.
- 3) Særligt sikre sig, at det er godtgjort, at der er tale om udførelse af reelt arbejde i en reel virksomhed.

Aftale om etablering af et fleksjob indgås som en ansættelsesaftale mellem arbejdsgiveren og den fleksjobansatte. Det er ikke jobcenterets opgave at påse, at arbejdsgiver eksempelvis overholder almindelige ansættelsesbetingelser. Jobcenteret kan således ikke stille betingelser til fleksjobbet, udover at jobcenteret skal sikre sig, at der er en arbejdsgiver og et reelt job med lønudbetaling, der tilgodeser personens skånebehov. Øvrige tvivlsspørgsmål i forhold til jobbet må afklares i fagretligt regi.

Ad 1. Når jobcenteret skal godkende etablering af et konkret fleksjob, skal jobcenteret sikre, at den fleksjobvisiterede udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset, jf. § 121, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (LAB).

Når jobcenteret vurderer den bedst mulige udnyttelse af arbejdsevnen, kan jobcenteret samtidig tage stilling til, om der er kompenserende muligheder, herunder fx mulighed for hjælpemidler, mindre arbejdspladsindretninger efter § 179 i LAB og mulighed for personlig assistance efter lov om kompensation til handicappede i erhverv, som kan bidrage til, at arbejdsevnen kan udnyttes endnu bedre, end det ellers ville være muligt.

Når der etableres et fleksjob, skal jobcenteret derfor tage stilling til, om den fleksjobvisiterede kan bestride jobbet, også i forhold til eventuelle skånehensyn. Jobcenteret skal endvidere undersøge, hvad jobbet specifikt går ud på. Disse oplysninger skal indgå i jobcenterets vurdering af den pågældendes arbejdsevne i det konkrete fleksjob, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet og af arbejdsintensiteten, jf. LAB § 122, stk. 2. Det fremgår af bestemmelsen, at vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

I forbindelse med jobcenterets vurdering af arbejdsevnen anbefales det, at jobcenteret drøfter mulighederne for at få udvikling i fleksjobbet med arbejdsgiveren og den ansatte, herunder hvordan yderligere forringelse af arbejdsevnen kan forebygges.

Ad 2. Jobcenteret skal sørge for, at den fleksjobvisiteredes arbejdsevne udnyttes bedst muligt i fleksjobbet. Hvis arbejdsgiveren alene kan tilbyde et job på et mindre timetal, end jobcenteret har vurderet den pågældendes arbejdsevne i det konkrete job til, og jobcenteret ikke har et andet tilbud om fleksjob, der bedre matcher den fleksjobvisiteredes arbejdsevne, kan den pågældende efter omstændighederne blive ansat i et fleksjob på færre timer. Det er sigtet, at fleksjobbet skal matche den ansattes arbejdsevne bedst muligt. Ved vurderingen af, om den pågældende skal ansættes i et fleksjob på færre timer, kan indgå flere forskellige forhold, herunder om jobcenteret skønner, at det vil være bedre for den fleksjobvisiterede at komme ud i et job her og nu end at skulle vente på, at der findes et job, der matcher den pågældendes arbejdsevne bedre. Hvis der er meget stor forskel på det tilbudte timetal og det, jobcenteret har vurderet, at den pågældende ville kunne arbejde i jobbet, kan jobcenteret undlade at etablere jobbet som et fleksjob.

Det kan fx være, hvis jobcenteret bliver bekendt med, at aftalen mellem arbejdsgiveren og den ansatte adskiller sig fra den vurdering, som jobcenteret har afgivet eller de oplysninger om arbejdstid, som arbejdsgiveren har angivet. Hvis dette er tilfældet, bør jobcenteret undersøge, hvad baggrunden er for dette. Det kan fx være tilfældet, hvis jobcenteret har vurderet, at den pågældende kan arbejde 15 timer effektivt i det konkrete job svarende til den arbejdstid, som arbejdsgiveren havde angivet i jobopslaget, men at det er blevet ændret til kun 5 timer i den endelige aftale om løn og timetal mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

I denne situation må jobcenteret vurdere, om jobbet kan godkendes som et fleksjob eller ej.

Hvis jobcenteret vurderer, at jobbet ikke skal godkendes som et fleksjob, fordi forskellen mellem det, som personen kan arbejde, og arbejdstiden ifølge aftalen er for stor, således at arbejdsevnen ikke udnyttes

bedst muligt, kan den pågældende godt tage imod jobbet, men den pågældende vil ikke kunne få fleksløntilskud.

Personen kan modtage ledighedsydelse i denne situation, da den pågældende ikke er ansat i et fleksjob. Jobbet kan efter § 74 d i lov om aktiv socialpolitik dog alene være af kortere varighed. Der foretages fradrag i ledighedsydelsen for lønindtægter m.v., jf. § 74 d i lov om aktiv socialpolitik. Personen skal fortsat have cv, være aktiv arbejdssøgende, søge konkrete fleksjob efter pålæg fra jobcenteret og stå til rådighed for tilbud om et rimeligt fleksjob.

Når jobcenteret har bevilget et fleksjob for en periode på 5 år på færre timer, end personen kan arbejde i det konkrete job, kan jobcenteret ikke inden for den 5-årige periode trække bevillingen tilbage, medmindre personen ikke længere opfylder betingelserne for fleksjob. Jobcenteret kan løbende tilbyde personen et fleksjob, der bedre matcher arbejdsevnen. Der kan dog ikke stilles krav om, at personen opsiger det fleksjob, som jobcenteret tidligere har bevilget.

Jobcenteret kan dog i forbindelse med udløbet af et midlertidigt fleksjob vurdere, at den fleksjobansatte skal have et fleksjob på flere timer, som bedre matcher arbejdsevnen. Jobcenteret kan træffe afgørelse om, at det hidtidige fleksjob ikke længere kan betragtes som et fleksjob, og at der ikke kan udbetales fleksløntilskud. Hvis personen ønsker at beholde jobbet, vil dette eventuelt kunne ske med fradrag i ledighedsydelsen, jf. ovenfor.

Ad 3. Jobcenteret skal altid sikre sig, at der er tale om et reelt arbejde. Skal personen ansættes i ægtefællens virksomhed, skal jobcenteret ved etableringen af fleksjobbet særligt sikre sig, at det er godtgjort, at der er dokumentation for driftsmæssige aktiviteter og i et sådant omfang, at der er tale om et ordinært ansættelsesforhold og arbejdsplads. Det kan f.eks. være via omsætningstal, indtjening, overskud og momsbevægelser, der kan udgøre grundlaget for en aflønning af den fleksjobansatte i henhold til LAB § 122. Jobcenteret skal endvidere løbende følge op herpå. Til brug for at sikre dette kan jobcenteret herudover sammenholde lønoplysninger fra indkomstregisteret med arbejdsevnevurderingen i det konkrete fleksjob, ligesom kommunen kan bede om en tro- og loveerklæring.

Til stk. 2:

En person, der opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, kan ikke få tilskud efter §§ 1 og 2, i bekendtgørelsen.

Det medfører, at personen ikke ville kunne anses for selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne. Og dermed ikke vil kunne opnå ret til tilbud om støtte i form af tilskud.

Til kapitel 2

Kommunens sagsbehandling

Til § 4

Til stk. 1:

Det er kommunen, der træffer afgørelse om, hvorvidt der kan tilkendes et tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i virksomheden, jf. dog stk. 2. Tilskuddet tilkendes for en periode på fem år.

Til stk. 2:

Kommunen skal inden udløbet af den femårige tilskudsperiode træffe afgørelse om, hvorvidt den selvstændigt erhvervsdrivende kan tilkendes en ny tilskudsperiode på fem år, eller om tilskuddet ophører.

Til stk. 3:

Hvis kommunen konstaterer, at en selvstændigt erhvervsdrivende ikke længere opfylder betingelserne for at modtage tilskud, skal kommunen træffe afgørelse om, at tilskuddet bortfalder.

Selvstændigt erhvervsdrivende, der får tilskud til drift af selvstændig virksomhed efter denne bekendtgørelse, er ikke visiteret til fleksjob. Det betyder, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som ophører med at modtage tilskud efter stk. 1, ikke er berettiget til ledighedsydelse eller fleksjob som lønmodtager. Kommunen kan dog visitere ansøgeren til fleksjob efter §§ 116-118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis pågældende opfylder de almindelige betingelser herfor.

Der gælder ikke særlige regler for selvstændigt erhvervsdrivende, som ophører med at modtage tilskud efter stk. 1. Hvis ansøgeren ønsker at modtage ydelser fra det offentlige, skal pågældende derfor opfylde de almindelige betingelser herfor.

Til § 5

Til stk. 1-3:

Kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i den selvstændiges forhold efter 2½ år og udarbejde en status efter 4½ år med tilskud.

Ved vurderingen efter stk. 1, skal kommunen vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdssevne er ændret, herunder om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat driver virksomheden som hovedbeskæftigelse.

Kommunen skal i den forbindelse have en personlig samtale med den selvstændigt erhvervsdrivende.

Det er her en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændigt erhvervsdrivende godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdssevne.

Det er også en forudsætning for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, skal den pågældende endvidere give andre oplysninger fx regnskaber, så kommunen kan vurdere, om der drives selvstændig virksomhed. Hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, skal kommunen træffe afgørelse om, at den selvstændigt erhvervsdrivende ikke længere er berettiget til tilskud, jf. § 4, stk. 3. Det er også en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at der er driftsmæssige aktiviteter i virksomheden.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende gennem længere tid har levet af tilskuddet, og der ikke er egentlig drift i virksomheden, skal kommunen vurdere, om der er grundlag for ophør af tilskud.

Der henvises til Ankestyrelsens principmeddelelse 41-13. Følgende fremgår af principmeddelelsen:

Det en betingelse for fortsat udbetaling af tilskud til fleksjob i egen virksomhed, at virksomheden drives som hovedbeskæftigelse. Det er desuden en betingelse, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til SKAT, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag.

Tilskuddet skal kompensere økonomisk for den nedsatte arbejdsevne, således, at pågældende kan fastholde virksomheden. Det betyder, at tilskud og den pågældendes arbejdsindsats i den selvstændige virksomhed tilsammen skal sikre den pågældende en rimelig indkomst.

For at vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivende udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i den selvstændige virksomhed, skal kommunen følge op, når der er gået 6 måneder fra afgivelsen af tilbud om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og herefter hver gang, der er gået 12 måneder fra sidste opfølgning.

Fra 1. januar 2013 skal kommunen følge op, hver gang den pågældende har modtaget tilskud til selvstændig virksomhed i 2 ½ år.

Ved opfølgningen skal kommunen blandt andet undersøge, om der er sket ændringer i den pågældendes arbejdsevne og skånebehov, herunder om der er behov for at ændre tilskuddet fra f.eks. ½ til 2/3 af den mindste overenskomstmæssige løn på området. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivendes indkomst (overskud) fra virksomheden falder år for år eller bliver negativ, skal det vurderes, om den pågældende driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse i et sådant omfang, at driften medvirker til at skabe et rimeligt forsørgelsesgrundlag for den selvstændigt erhvervsdrivende. I denne vurdering skal inddrages dels virksomhedens resultat (overskud/underskud), dels den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsindsats i virksomheden.

Når en person har fået tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, skal jobcenteret udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skånehensyn samt tilbagemeldinger fra den selvstændigt erhvervsdrivende. Der skal herefter tages stilling til, om den selvstændigt erhvervsdrivende kan overgå til ordinær beskæftigelse eller fortsat er berettiget til tilskud efter § 4.

Er det åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller er arbejdsevnen yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge nye fem år med tilskud, jf. § 4, stk. 1.

Kommunen vil normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring for at kunne træffe afgørelse, kan kommunen forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Til § 6

Til stk. 1:

Inden kommunen første gang træffer afgørelse om tilkendelse af tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter § 4, skal kommunen forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen.

Kommunen skal på baggrund af den forberedende del af rehabiliteringsplanen vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Arbejdsevnen skal vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog i virksomheden forud for nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne skal ikke afprøves i anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud.

Kommunen skal i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del.

Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i den selvstændigt erhvervsdrivendes samlede situation indgår, jf. kapitel 2 i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, førtidspension eller anden beskæftigelsesrettet indsats.

Til stk. 2:

Kommunen skal ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet i forbindelse med tilkendelse af en ny tilskudsperiode, jf. § 4, stk. 2, afgørelse om ophør med tilskud, jf. § 4, stk. 3, eller ved opfølgning eller status efter § 5, jf. dog stk. 3.

Til stk. 3:

Kommunen kan uanset stk. 2 forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, hvis kommunen vurderer, at der er behov derfor.

Dette kan bl.a. være tilfældet, hvis kommunen vurderer, at der er behov for en tværfaglig afklaring eller iværksættelse af beskæftigelsesrettede, sociale eller andre initiativer for at kunne træffe afgørelse i sagen.

Udbetaling af tilskud

Til § 7

Til stk. 1:

Kommunen udbetaler én gang om måneden 1/12 af det årligt beregnede tilskud til den selvstændigt erhvervsdrivendes Nemkonto. Efter skattereglerne anses tilskuddet til selvstændigt erhvervsdrivende som personlig indkomst. Tilskuddet skal derfor holdes uden for virksomhedsregnskabet. Der skal ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af tilskuddet.

Kommunen skal indeholde skat af tilskuddet, da det betragtes som personlig indkomst og dermed A-indkomst.

I det kalenderår, hvor selvstændigt erhvervsdrivende får tilkendt tilskuddet første gang, skal kommunen også udbetale 1/12 af det beregnede årlige tilskud pr. måned.

Til stk. 2:

Tilskuddet skal overvejende anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre eller til at kompensere for den indtægtsnedgang, som den nedsatte arbejdssevne er skyld i.

Til kapitel 3

Beregning af tilskud

Tilskuddets størrelse

Til § 8

Til stk. 1:

Tilskuddet udgør et grundbeløb på 156.953 kr. (2024-niveau) pr. år. Grundbeløbet nedsættes med 30 procent dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden/flere sammenhængende virksomheder, dels af anden arbejdsindkomst i beregningsperioden, jf. dog stk. 4.

Til stk. 2:

Tilskuddet beregnes én gang årligt og er gældende for et kalenderår ad gangen, jf. dog stk. 3 og 4.

Til stk. 3:

Kommunen skal foretage en ny beregning af tilskuddet med virkning for det pågældende tilskudsår, hvis der sker ændringer i den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregning af tilskud, i det omfang ændringen har betydning for tilskuddets størrelse.

Kommunen skal træffe afgørelse om, hvorvidt der skal ske tilbagebetaling eller efterbetaling af de foretagne udbetalinger af tilskuddet.

Hvis den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, ændres, og borgeren oplyser om dette, skal kommunen foretage en ny beregning af tilskuddet. Hvis tilskuddet derfor burde have været udbetalt med et højere beløb, skal kommunen træffe afgørelse om dette og efterbetale forskellen, mellem det, tilskuddet skulle have været, med de nye oplysninger, og det udbetalte tilskud.

Det samme vil gælde, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud på grund af ændringer i den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, og borgeren har oplyst kommunen om dette.

Ansætter skattemyndighederne *skønsmæssigt* virksomhedens/virksomhedernes skattepligtige indkomst, kan indkomsten ikke bruges som grundlag for en beregning, jf. § 11, stk. 3, og § 12, stk. 1.

Kommunen skal foretage beregningen af grundtilskuddet på baggrund af de to bedste regnskabsår ud af de seneste 3 regnskabsår. Det gælder også, selv om driften af virksomheden kun har givet overskud i et af regnskabsårene. I regnskabsår, hvor virksomheden har haft underskud, sættes overskuddet til 0 kr., inden gennemsnittet af de to regnskabsår beregnes.

Eksempel

En person (P) bliver tilkendt tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed pr. 1. januar i 2021. Personen har ikke anden indkomst. Personen har haft følgende årsindtægt i virksomheden:

<i>År</i>	<i>Årsindtægt i virksomheden</i>
2018	400.00 kr.
2019	200.000 kr.
2020	150.000 kr.
2021	150.000 kr.
2022	250.000 kr.
2023	250.000 kr.

År 2021:

P vil være berettiget til 94.247 kr. i tilskud i 2021.

Beløbet udgøres af grundbeløbet på 146.747 kr. (2021-niveau) minus 52.500 kr. De 52.500 kr. er 30 pct. af 175.000 kr. (gennemsnittet af 150.000 kr. (2020) plus 200.000 kr. (2019)), dvs. 146.747 kr. minus 52.500 kr., som er 94.247 kr.

P's samlede indtægt i 2021 er 244.247 kr. (150.000 kr. i indtægt fra virksomheden plus 94.247 kr. i tilskud).

År 2022:

P vil være berettiget til 103.088 kr. i tilskud i 2022

Beløbet udgøres af grundbeløbet på 148.088 kr. (2022-niveau) minus 45.000 kr. De 45.000 kr. er 30 pct. af 150.000 kr. (gennemsnittet af 150.000 kr. plus 150.000 kr. (2020 og 2021)), dvs. 148.088 kr. minus 45.000 kr., som er 103.088 kr.

P's samlede indtægt i 2022 er 353.088 kr. (250.000 kr. i indtægt fra virksomheden plus 103.088 kr. i tilskud).

År 2023:

P vil være berettiget til 92.086 kr. i tilskud i 2023.

Beløbet udgøres af 152.086 kr. (2023-niveau) minus 60.000 kr. De 60.000 kr. er 30 pct. af 200.000 kr. (gennemsnittet af 150.000 kr. (2021) plus 250.000 kr. (2022)), dvs. 152.086 kr. minus 60.000 kr., som er 92.086 kr.

P's samlede indtægt i 2023 er 342.086 kr. (250.000 kr. i indtægt fra virksomheden plus 92.086 kr. i tilskud).

Eksempel

En selvstændigt erhvervsdrivende (S) skal have beregnet tilskud i 2023. Virksomhedens regnskab viste i 2020 overskud på 200.000 kr., i 2021 underskud på 50.000 kr. og i 2022 underskud på 10.000 kr. Kommunen beregner tilskuddet ud fra år 2020 og 2022, som er de to bedste regnskabsår.

Nedsættelsen af grundtilskuddet bliver beregnet således:

30 pct. af ((200.000 kr. plus 0 kr.) divideret med 2 = 100.000 kr.) = 30.000 kr.

Det månedlige tilskud i 2023 bliver: (grundtilskuddet på 152.086 kr. (2023-niveau) minus 30.000 kr.) divideret med 12 måneder = 10.173 kr.

Årsindtægt og arbejdsindtægt

Til § 9

Til stk. 1:

Årsindtægten beregnes en gang årligt som gennemsnittet af indtægten i virksomheden i *de to bedste hele regnskabsår*, der er afsluttet før 1. november det pågældende år og inden for de seneste tre år, jf. dog stk. 2.

Ved et *helt regnskabsår* forstås et regnskabsår, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende *hele året* har drevet virksomheden som *hovedbeskæftigelse*. Det er en betingelse for, at den selvstændigt erhvervsdrivende kan få tilskud, at virksomheden drives som hovedbeskæftigelse. Tilskuddets størrelse kan derfor ikke beregnes på baggrund af regnskabsår, hvor virksomheden en del af året eller hele året har været i bibeskæftigelse, eller hvor der er udbetalt anden støtte til virksomheden end tilskud efter denne bestemmelse. Om udbetaling af støtte til den selvstændigt erhvervsdrivende, se under vejledningen *til stk. 3*.

Er der ingen regnskabsår inden for de seneste tre år, som kan danne grundlag for beregning af tilskud, sættes tilskuddet til nul kr. for det pågældende tilskudsår.

Ved beregningsperioden forstås den periode/de perioder, som dækker de regnskabsår, der bruges til at beregne nedsættelsen af grundtilskuddet.

Kun *hele regnskabsår* kan indgå i beregningen af tilskuddet. En virksomheds første regnskabsperiode kan være på mere eller mindre end 12 måneder, dog højest 18 måneder. Senere regnskabsår kan ved omlægning af regnskabsperioden være på mere eller mindre end 12 måneder. Det sidste år i en virksomheds samlede regnskabsperiode skal altid være på mindst 12 hele måneder.

Vægtning af regnskabsår, der er på mere eller mindre end 12 måneder

Indgår virksomhedens første regnskabsår i beregningen, og er dette på mere eller mindre end 12 måneder (dog minimum 26 uger/6 måneder), omregnes beregningsgrundlaget og arbejdsindkomsten i forhold til hele år. Tilsvarende gælder ved omlægning af regnskabsperioden.

Til stk. 2:

I det år tilskuddet tilkendes *første* gang, beregnes tilskuddet som gennemsnittet af indtægten i de to bedste regnskabsår, der er afsluttet inden tilkendelse af tilskuddet og inden for de seneste tre år. Det kan indebære, at beregningsgrundlaget for de to første tilskudsår bliver det samme, hvis der ikke foreligger to regnskabsår, der opfylder betingelserne, se også vejledningen *til stk. 4*.

Eksempel 1:

<i>Regnskabsår</i>	<i>Måneder i regnskabsåret</i>	<i>Årsindtægt</i>	<i>Årsindtægt til beregning af tilskuddet</i>
1	6	30.000 kr.	60.000 kr. (30.00 kr. divideret med 6 gange med 12)
2	12	40.000 kr.	40.000 kr.
3	12	50.000 kr.	50.000 kr.

Det vil i eksemplet være regnskabsår 1 og 3, som skal lægges til grund for beregning af tilskuddet.

Eksempel 2:

<i>Regnskabsår</i>	<i>Måneder i regnskabsåret</i>	<i>Årsindtægt</i>	<i>Årsindtægt til beregning af tilskuddet</i>
1	6	50.000 kr.	67.500 kr. (50.00 kr. divideret med 16 gange med 12)
2	12	30.000 kr.	30.000 kr.

3	12	40.000 kr.	40.000 kr.
---	----	------------	------------

Det vil i eksemplet være regnskabsår 1 og 3, som skal lægges til grund for beregning af tilskuddet.

Til stk. 3:

Perioder, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, sygedagpenge, barselsdagpenge, delpension, orlovsydelse eller dagpenge under midlertidigt ophør med hovedbeskæftigelse, sidestilles med hovedbeskæftigelse i relation til afgørelsen af, om der foreligger tre sammenhængende, hele regnskabsår, jf. § 8, stk. 1. Ydelserne skal derfor også medregnes i opgørelsen af årsindtægten.

Årsindtægten i virksomheden beregnes efter de samme principper, som danner grundlag for beregning af dagpengesatsen til selvstændigt erhvervsdrivende, som tidligere fremgik af bekendtgørelse om beregning af dagpengesatsen.

Til stk. 4:

Foreligger der ikke to hele regnskabsår inden for de seneste tre år, beregnes tilskuddet ud fra ét helt regnskabsår. Er der ingen hele regnskabsår, der kan bruges til beregning af tilskuddet, fastsættes tilskuddet til 0 kr. Regnskabsår kan godt anvendes til beregning, selvom årsindtægten er negativ, jf. § 10, stk. 4.

Til § 10

Til stk. 1:

Arbejdsindtægten beregnes som gennemsnittet af den årlige arbejdsindtægt i den periode, der ligger til grund for beregning af *årsindtægten* i virksomheden, jf. 9.

Virksomhedens *årsindtægt* afgør hvilken regnskabsperiode, der lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet.

Eksempel:

En person (P) bliver tilkendt tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed fra den 1. januar 2023. Virksomhedens regnskabsår starter 1. april.

P har i år 2020 haft en årsindtægt på 200.000 kr., i 2021 en årsindtægt på 100.000 kr. og i 2022 en årsindtægt på 150.000 kr. De to bedste regnskabsår er 2020 og 2022 og gennemsnittet af disse to regnskabsår lægges til grund for beregningen.

Den gennemsnitlige årsindtægt for de to bedste af de seneste tre regnskabsår er således 175.000 kr. (200.000 kr. i år 2020 plus 150.000 kr. år 2022) divideret med 2.

Personen har desuden fået indberettet følgende lønindkomst i indkomstregistret:

1. april 09 til 31. marts 2018	50.000 kr.	(år 2020)
1. april 10 til 31. marts 2019	20.000 kr.	(år 2021)
1. april 11 til 31. marts 2020	10.000 kr.	(år 2022)

Personens gennemsnitlige lønindkomst i beregningsperioden er 35.000 kr. (50.000 kr. i år 2020 plus 20.000 kr. i år 2022) divideret med 2.

Personens tilskud i 2023 fastsættes til grundtilskuddet på 152.086 kr. (2023-niveau) minus 30 pct. af 210.000 kr. (175.0000 kr. i gennemsnitlig årsindtægt og 35.000 kr. i gennemsnitlig lønindkomst). Det svarer til 152.086 kr. minus 63.000 kr., og er 89.086 kr. i tilskud i 2023.

Til stk. 2 og 3:

Opgørelsen af arbejdsindkomst sker ud fra oplysningerne i indkomstregisteret og den selvstændigt erhvervsdrivendes supplerende oplysninger om indtægter.

Arbejdsindkomsten består som udgangspunkt af oplysninger om løn, som kan hentes i indkomstregisteret. Indkomstregisteret indeholder ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. Fx indberettes ikke perioder om anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal hvert år inden den 1. november sende en ny opgørelse til kommunen, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende på tro og love giver oplysninger til kommunen om arbejdsindkomst, som ikke skal indberettes til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Til § 11

Til stk. 1 og 2:

Årsindtægten opgøres på grundlag af virksomhedens eller flere sammenhængende virksomheders skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet skal svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse, jf. dog § 12.

Hvis oplysningerne på selvangivelsen og den seneste årsopgørelse ikke stemmer overens, vil det være beløbet, som fremgår af den seneste årsopgørelse, som skal lægges til grund for beregningen.

Overskuddet/underskuddet tillægges beløb, der i øvrigt anses for indtjent af virksomheden/virksomhederne, og fratrækkes beløb, der er virksomhedens/virksomhedernes primære drift uvedkommende, jf. dog § 12. Sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb skal indgå i beregningsgrundlaget.

Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår således ikke i beregningsgrundlaget.

Arbejdsindkomst skal kun nedsætte tilskuddet én gang. Er arbejdsindkomsten medregnet i virksomhedens årsindkomst, skal den ikke også nedsætte tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

I. Personligt drevne virksomheder

Udgangspunktet ved opgørelsen af beregningsgrundlaget er virksomhedens overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet skal svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse. Opgørelsen sker uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskattelovens regler (virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturudligningsordningen).

I det følgende eksempel vises, hvilken post fra årsopgørelsen der skal bruges ved beregningen. Den selvstændigt erhvervsdrivende har i eksemplet anvendt virksomhedsordningen. Kun den øverste del af årsopgørelsen er medtaget.

Eksempel

Årsopgørelse

Poster under personlig indkomst	Før fradrag af arbejdsmar- keds-bidrag	Størrelse på arbejdsmar- keds-bidrag	Efter fradrag af arbejdsmar- keds-bidrag
Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom	113.045 kr.		
Renteindtægter virksomhed	(753 kr.)		
Renteudgifter virksomhed	(20.725 kr.)		
Kapitalafkast	(25.766 kr.)		
Indkomst til virksomhedsbeskatning	(65.262 kr.)		
Resultat af virksomhed	2.045 kr.	144 kr.	1.901 kr.

Den post, der skal bruges ved beregningen, er »Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom«, dvs. 113.045 kr. Det er altid denne post, der bruges ved beregningen, også selv om virksomhedsordningen ikke anvendes.

A. Enkeltmandsvirksomheder

Virksomhedens skattemæssige overskud/underskud tillægges:

- 1) Ægtefællens eventuelle lønindkomst fra virksomheden, hvis ægtefællen har haft sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.
- 2) Foretagne fradrag for investeringsfondshenlæggelser.
- 3) Foretagne fradrag for underskud før renter og andre finansielle poster af bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.
- 4) Andre foretagne fradrag, der ikke vedrører virksomhedens primære drift, fx underskud ved anparter.
- 5) Sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb modtaget af den selvstændigt erhvervsdrivende og den medarbejdende ægtefælle for sygefravær i virksomheden. Ægtefællens sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb kan kun medregnes, hvis ægtefællen har haft sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.

Virksomhedens skattemæssige overskud/underskud fratrækkes:

- 1) Overskud før renter og andre finansielle poster af bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.
- 2) Andre indtægter, der ikke vedrører virksomhedens primære drift, fx vedrørende forpagtning, udlejning eller anpartsvirksomhed.

B. Interessentskaber

Har virksomheden været drevet i interessentskabsform, bruges samme fremgangsmåde som ved beregningen under I, A. Hvis interessenten er et selskab, henvises til II.

Beregningsgrundlaget tillægges også lønindkomst eller andre arbejdsbetingede, skattepligtige ydelser fra interessentskabet.

Herefter anses beregningsgrundlaget som udtryk for den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed.

II. Aktieselskaber og anpartsselskaber

For en selvstændigt erhvervsdrivende, som er aktie- eller anpartsindehaver, sker beregningen på grundlag af den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles samlede andel af selskabets regulerede overskud/underskud. Der tillægges skattepligtige, arbejdsbetingede ydelser fra selskabet.

Opgørelsen af selskabets regulerede overskud/underskud sker med udgangspunkt i selskabets skattepligtige indkomst.

Selskabets skattepligtige indkomst tillægges:

- 1) Alle fratrukne renteudgifter og kurstab.
- 2) Overførte underskud fra tidligere år.
- 3) Andre udgifter, der ikke vedrører selskabets primære drift.

Selskabets skattepligtige indkomst fratrækkes:

- 1) Renteindtægter og kursgevinster.
- 2) Skattepligtig del af udbytteindtægter.
- 3) Andre indtægter, der ikke vedrører virksomhedens primære drift.

Den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles samlede andel af det således regulerede overskud/underskud svarer til den del af selskabets kapital, ægtefællerne ejer i alt i det valgte regnskabsår. Der tillægges skattepligtige, arbejdsbetingede ydelser fra selskabet, der vedrører det valgte år i form af:

- 1) Løn inkl. selskabets indbetalinger til pensionsordninger.
- 2) Bestyrelses honorar og tantieme.
- 3) Andre skattepligtige ydelser fra selskabet, som fx fri bil, telefon og bolig.

Herefter anses beregningsgrundlaget som udtryk for den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed i selskabsform.

III. Øvrige virksomhedsformer, herunder kommanditselskaber

Ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændigt erhvervsdrivende, som driver virksomhed i form af kommanditselskab, er opgørelsen afhængig af, om komplementaren, eller eventuelt kommanditisten, er et selskab (aktie- eller anpartsselskab) eller en eller flere personer. Der henvises derfor til I og II.

Drives virksomheden i anden virksomhedsform, fx forening eller fond, og personen undtagelsesvis ikke kan anses for at være lønmodtager, må det afgøres konkret, om opgørelsen skal foretages efter I eller II.

IV. Særlige forhold vedrørende opgørelsen

A. Blandede indkomster

Arbejdsindkomst, som selvstændigt erhvervsdrivende har sideløbende med drift af virksomheden, indgår ikke i beregningsgrundlaget i virksomheden, men nedsætter tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

B. Flere virksomheder

Indtægt fra selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse indgår ikke i beregningsgrundlaget for virksomheden, jf. I. A, men nedsætter tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

C. Virksomheder med finansieringsaktiviteter

Indtægter og udgifter, der vedrører en virksomheds finansieringsaktivitet, kan ikke indgå i beregningsgrundlaget, medmindre det godtgøres, at aktiviteten er en væsentlig og sædvanlig del af virksomhedens drift.

Til stk. 3.

Hvis virksomhedens/virksomhedernes skattepligtige indkomst er takseret eller på anden måde skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne, kan indkomsten ikke danne grundlag for en beregning.

Til stk. 4.

Ved beregning af tilskuddets størrelse efter stk. 1 sættes årsindtægten til 0 kr. i år, hvor årsindtægten er negativ.

Følgende fremgår bl.a. af Ankestyrelsens principmeddelelse 85-19 vedr. beregning af tilskuddet:

Kommunen kan bevillige tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Efter den 1. januar 2013 beregner kommunen tilskuddet på baggrund af gennemsnittet af indtægten i de to bedste regnskabsår, der er afsluttet inden tilkendelsen af tilskuddet og indenfor de seneste tre år.

Har virksomheden været drevet som aktie- eller anpartsselskab, sker beregningen af årsindtægten på grundlag af selskabets skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Tilskudsmodtageren og den eventuelle ægtefælles andel af selskabets regulerede overskud/underskud tillægges arbejdsbetingede ydelser, der er modtaget fra selskabet.

Beregning af årsindtægt for aktie- og anpartsselskaber

Beregningen af årsindtægt skal ske på grundlag af aktie- og anpartsselskabernes skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Overskud/underskud beregnes ud fra alle virksomhedernes regnskaber år for år og sættes kun til nul, hvis det samlede resultat for et givent år resulterer i et underskud, så grundlaget for beregningen bliver udtryk for den selvstændiges hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed.

Sygedagpenge, der modtages i et beregningsår, tillægges ikke beregningsgrundlaget ved opgørelse af årsindtægt for anpartsselskaber.

Opgørelsen foretages af tilskudsmodtageren på et skema, der er udarbejdet af kommunen. Den selvstændige skal hvert år inden den 1. november sende ny opgørelse til kommunen.

Tilskuddet udgør et grundbeløb på 141.206 kr. (2019 niveau) pr. år. Grundbeløbet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned.

Tilskuddet beregnes én gang årligt og er gældende for et kalenderår ad gangen.

Den konkrete sag

I den konkrete sag fastslog Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at der kan ydes tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende med en flerhed af selskaber, når det arbejde, som borgeren får støtte til, indebærer arbejde i flere eller alle selskaber, og der er en driftsmæssig sammenhæng mellem selskaberne.

Den samlede virksomhed bestod af bl.a. et antal butikker fordelt i landet, som borgeren var direktør for.

Udvalget lagde vægt på, at reglerne må fortolkes således, at der efter gældende lov kan ydes tilskud til den samlede virksomhed.

Udvalget fastslog, at beregningen skal følge principperne angivet i bekendtgørelsen om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med en nedsat arbejdsevne § 10, stk. 2, med den konsekvens, at når den selvstændigt erhvervsdrivende har fået bevilliget tilskud til en flerhed af selskaber skal der ske sammenlægning af årsregnskaberne for disse selskaber.

Udvalget fastslog endvidere, at den selvstændigt erhvervsdrivende efter reglerne ikke kunne anses for selvstændigt erhvervsdrivende i et af sine anpartsselskaber, idet han ikke var indehaver af mindst 50 pct. af selskabskapitalen samt selskabskapitalens stemmeværdi i pågældende anpartsselskab.

Udvalget henviste til, at dette selskab ikke skulle indgå i beregningen, men at indtægterne fra dette selskab måtte nedsætte tilskuddet.

År med underskud indgår således i vurderingen af, hvilke to regnskabsår ud af de seneste tre år, som skal indgå i beregningen af tilskuddet på samme måde som år med overskud i virksomheden.

Til stk. 5.

Arbejdsindkomst, som indgår i årsindtægten i virksomheden, nedsætter ikke tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Til stk. 6.

Oplysninger efter stk. 1 og 2 afgives af den selvstændige på et skema, der er udarbejdet af kommunen. Den selvstændige skal hvert år inden den 1. november sende ny opgørelse til kommunen.

Til stk. 7.

Skemaet, jf. stk. 6, skal attesteres af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Til § 12

Til stk. 1:

Har virksomheden været drevet som enkeltmandsvirksomhed, kan tilskudsmodtageren vælge at få beregnet årsindkomsten på grundlag af to bedste hele regnskabsår inden for de seneste tre år. Årsindtægten beregnes ud fra virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Hvis virksomhedens overskud/underskud er takseret eller på anden måde skønsmæssigt ansat af skat-

temyndighederne, kan det ikke bruges som grundlag for en beregning. Sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, der er modtaget i beregningsåret, skal tillægges.

Selvstændigt erhvervsdrivende, som driver enkeltmandsvirksomhed eller interessentskab, kan således få beregnet tilskuddet på grundlag af de seneste årsopgørelser for beregningsårene i stedet for et revisorattesteret skema, jf. § 11, stk. 7. Grundlaget for beregningen er virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Det beløb fra årsopgørelsen, der skal lægges til grund ved beregningen, er det, der fremgår af posten »Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom«.

Satsen beregnes uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskatteoven (virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturudligningsordningen).

Det er en betingelse, at beløbet ikke er takseret eller på anden måde helt eller delvis skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal desuden fremlægge dokumentation fra kommunen for sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, der er modtaget i det valgte beregningsår.

Til stk. 2:

Ved opgørelse efter stk. 1 skal selvstændigt erhvervsdrivende erklære at være indforstået med, at virksomhedens skattemæssige overskud/underskud ifølge årsopgørelserne lægges til grund ved beregningen, og at beløbene alene vedrører den selvstændiges hovedbeskæftigelse som selvstændigt erhvervsdrivende

Det er også en betingelse, at beløbet kun vedrører den selvstændigt erhvervsdrivendes indkomst fra hovedbeskæftigelsen. Årsopgørelsen kan derfor ikke bruges, hvis beløbet også indeholder overskud eller underskud fra anden virksomhed, der ikke er den selvstændigt erhvervsdrivendes hovedbeskæftigelse. Det gælder fx bibeskæftigelse, udlejning, forpagtning eller anparter.

Har ægtefællen deltaget i virksomheden, kan årsopgørelserne ikke bruges, men beregningen skal ske efter § 11.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal erklære:

- 1) at årsopgørelserne ønskes anvendt som beregningsgrundlag,
- 2) at beløbet alene vedrører den selvstændigt erhvervsdrivendes hovedbeskæftigelse, og
- 3) at skattemyndighederne for de valgte år ikke har takseret eller på anden måde har ansat beløbet skønsmæssigt.

Til stk. 3:

Opgørelse efter stk. 1 foretages af selvstændigt erhvervsdrivende på et skema, der er udarbejdet af kommunen. Den selvstændige skal hvert år inden den 1. november sende ny opgørelse til kommunen.

Ægtefæller

Til § 13

Til stk. 1-3:

Beregningsgrundlaget for hver af ægtefællerne udgør altid 50 pct. af den samlede opgjorte årsindtægt. Det gælder, selv om den ene ægtefælle har lønarbejde. Det gælder også, hvis ægtefællerne ikke bruger samme regnskabsår.

Den selvstændigt erhvervsdrivendes beregningsgrundlag udgør i disse tilfælde en forholdsmæssig del af den samlede, opgjorte årsindtægt svarende til det tidsrum, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse og faktisk har arbejdet i virksomheden.

Til stk. 4:

I den selvstændigt erhvervsdrivendes beregningsgrundlag skal der ske fradrag for indkomst, der må anses for indtjent af ægtefællen, hvis ægtefællen ikke har sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.

Når der er overført beløb til beskatning som medarbejdende ægtefælle, fradrages dette beløb.

I andre tilfælde skal værdien af ægtefællens arbejdsindsats opgøres skønsmæssigt og fradrages i beregningsgrundlaget. Værdien af arbejdsindsatsen ansættes til lønudgiften ved ansættelse af fremmed arbejdskraft til ægtefællens arbejdsfunktion i virksomheden.

Hvis ægtefællen har været aflønnet i virksomheden, sker der ikke fradrag.

Til kapitel 4

Den selvstændigt erhvervsdrivendes oplysningspligt

Til § 14

Til stk. 1:

Det er den selvstændigt erhvervsdrivende selv, som over for kommunen skal godtgøre, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdssevne.

Til stk. 2:

Den selvstændigt erhvervsdrivende har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver senere ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen.

Det kan fx være, hvis indtægterne i virksomheden ændres markant.

Til stk. 3:

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal give kommunen de oplysninger, der er nødvendige, for at kommunen kan vurdere, om personen driver virksomheden aktivt.

Til stk. 4:

Det er endvidere en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag.

Til stk. 5:

Den selvstændigt erhvervsdrivende er forpligtet til at oplyse kommunen om arbejdsindkomst, som ikke fremgår af indkomstregisteret og som ikke er led i driften af den selvstændige virksomhed.

Det kan fx være, hvis arbejdet er udført i udlandet.

Til kapitel 5

Annulation af bevillinger, tilbagebetaling af ydelser, misbrug m.v.

Til § 15

Til stk. 1:

En selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud efter § 4, har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen.

Til stk. 2:

Kommunen kan bestemme, at tilskud enten ikke kan udbetales, eller at tilskud skal tilbagebetales, hvis

- 1) kommunens beregning efter § 8, stk. 3, medfører, at den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud uanset at betingelserne i nr. 2-3 ikke er opfyldt,
- 2) den selvstændigt erhvervsdrivende har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til at få tilskud som selvstændig eller for at bevare retten hertil,
- 3) den selvstændigt erhvervsdrivende forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1, eller
- 4) den selvstændigt erhvervsdrivende indså eller burde have indset, at modtagelsen af tilskuddet var uberettiget.

Til stk. 3:

Kommunen skal træffe afgørelse om, at tilskuddet skal tilbagebetales for en periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet, hvis personen er omfattet af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det gælder også, selv om kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskuddet efter stk. 2 for hele eller dele af perioden omfattet af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ikrafttræden

Denne vejledning erstatter vejledning nr. 10093 af 19. december 2023.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 30. april 2024

KIRSTEN BRIX PEDERSEN

/ Anne Hedegaard